

Razlozi protiv nemoralnog odgoja

Posljednjih godina, u škole su vrlo agresivno i sistematski, dolazile ponude za promicanje grijeha protiv Božje zamisli o čovjeku, a u posljednje vrijeme se sve ovo još i povećalo.

Naročito pokušavaju promicati bludnost, borbu protiv života djece koja se još nisu rodila, protiv Božjeg dara plodnosti i protiv Božjeg nauma o braku i obitelji.

Ovakve pogrešne sadržaje uvrstili su i u brojne školske knjige, a time se pokušavaju baviti i razne pokvarene udruge. One pokušavaju pred nastavnim osobljem i učenicima, reklamirati svoje web portale kroz školske knjige i provoditi dodatne programe.

Zapravo, vidi se da se radi o zajedničkom programu međunarodnih organizacije koje se bore protiv rađanja djece, koje promiču razni nemoral, nastoje uništiti prirodni, zdravi stid i anestetizirati ljudsku savjest.

Na dijete ne gledaju onako kako bi to trebalo gledati, kao na Božji dar, nego kao na “insekta” protiv kojega se bore. Takvi stavovi međutim nisu u interesu niti jednog naroda. Takvi stavovi ne rješavaju nikakve probleme, nego stvaraju nove probleme!

Djelovanje protuživotnih organizacija na ovim prostorima se je uočavalo i ranije.

Kao što pripadnici pogrešnih ideologija pokušavaju reklamirati bludnost, prezervativ i razne druge grijeha kroz predavanja i tribine, tako su na sličan način desetljećima, dok AIDS-a još nije niti bilo, pisali neprihvatljive školske udžbenike, pogotovo iz biologije, izdavali besramne letke, knjižice i filmove, držali isto takova predavanja, kako mladima po školama, tako i odraslima po “zadružnim domovima”.

Tada su poticali na upotrebu griješnih sredstava s direktnim izjavama da se zalažu protiv rađanja. A sada se netko čudi zašto nam je nizak natalitet, zašto izumiremo.

Evo o tome jedog izvještaja pučkog misionara o. Ante Katalinića D.I. iz knjige “Marija – velika nada Hrvata”: *“Godine 1959. u međimurskoj župi Sveta Marija na Muri, održavale su se misije koje su predvodili o. Mato Jović DI i pisac ovih redaka. Misije je svečano zaključio nadbiskup dr. Franjo Šeper. Bilo je nazočno više međimurskih župnika. Tada smo od njih čuli jednu žalosnu vijest. Dok su se u to vrijeme u raznim međimurskim župama održavale misije, usporedo s tim Božjim misijama, sotona je održavao svoje misije. Nekoliko liječnika iz bolnice susjednog gradića držalo je po raznim međimurskim selima predavanja mlađim ženama. Pojedine su osobno dobivale omotnice s pozivom da dođu na predavanja. Nagađalo se tko je organizirao ta predavanja. Glavni pak sadržaj predavanja bio je slijedeći: “Ne budite lude, imajte samo jedno dijete pa ćete živjeti gospodski”. Međimurje se tada ubrajalo u malobrojne hrvatske krajeve koji su godišnje imali koliko-toliko pozitivan natalitet. Nekima se to nije sviđalo pa su priredili spomenuta predavanja. Ja sam o svemu tome pisano obavijestio kardinala Stepinca, koji je tada bio interniran u Krašiću. On mi je odgovorio pisamcem u kojem je bila i ova rečenica: “Neprijatelj hoće da nas Hrvate biološki iskorijeni, ali ja se ne bojim za budućnost svojega naroda dok bude štovao Majku Božju”.*

Imao je blaženi kardinal pravo. Onaj tko moli Krunicu, taj se trudi oko spasa svoje duše, a istovremeno pruža sigurnost i svome narodu da će preživjeti. Međutim, ako se u maternici nalazi zmija spirala, ako se u džepu ili torbi umjesto Krunice nalazi prezervativ ili kutija s antibaby pilulama, onda se umjesto pravog štovanja Isusa i Majke Božje, radi o služenju lažnim božanstvima od kojih se umire.

Međutim, sada, kada su statističke činjenice o opasnosti biološkog izumiranja brojnih naroda prodrle u javnost, predstavnici i plaćenici takvih organizacija često izbjegavaju direktne izjave da se bore protiv rađanja djece, pa djeluju na podmukliji način, obmanjujući da se navodno zauzimaju protiv nasilja, protiv AIDS-a i drugih spolno prenosivih bolesti, nude svoj besplatni telefon i sl.

Međutim, razdvajanjem seksualnosti od braka i od rađanja, erotiziranjem publike, podržavanjem predbračnog i izvanbračnog seksualnog života, zapravo razdvajaju povezanost

koju je dragi Bog predvidio između seksualnog života, braka i začeca. Kao rezultat, propadaju ne samo pojedinci, nego i zajednica.

U dokumentu Svetog zbora za katolički odgoj *“Odgojne smjernice o ljudskoj ljubavi”*, između ostalog piše: *“Stidljivost, osnovna sastojnica osobnosti, s čudorendog je gledišta kao neka budna svijest što brani čovjekovo dostojanstvo i istinsku ljubav. Stidljivost se odupire određenom ponašanju i koči postupke koji potamnjuju dostojanstvo osobe. Ona je neophodno i djelotvorno sredstvo za gospodarenje nagonima, pomaže da se rascvjeta istinska ljubav... “*.

Uništenjem stida grješnim sadržajima u školskim knjigama, predavanjima, “projektima”, internetu, časopisima, televiziji, glazbi i na raznim drugim mjestima, prihvaćanjem nemoralnog života, dolazi do novih problema.

Često susrećemo osramoćene, istraumatizirane i ponižene ljude. Neki izgledaju kao djedovi i bake u mladom organizmu. Mnogi su već i zaraženi bolestima koje se prenose i preko grješnog sredstva prezervativa, pa i onda ako su vakcinirani. Neki od tih bolesti i umiru, a neki ostaju neplodni. Nekomima umiru zbog zaraza djeca prije poroda.

Prilično je malo psihijatarata koji uopće imaju strpljenja slušati sve psihičke probleme do kojih je došlo zbog nemoralnog života.

Neki upadaju u zamku pušenja, alkoholizma, droge, destruktivne muzike, tumananja po diskotekama. Sve više gube moralne, psihološke i biološke predispozicije za brak i roditeljstvo. Jednom, dvaput su možda i plakali, a poslije su već postali hladnog srca. A od hladnog srca do anestetizirane savjesti, tek je maleni korak.

Ako nekada i uđu u brak, što u njega unose, kakve oči, kakvu dušu, psihu i tijelo. Kako će odgajati vlastitu djecu ako ih uopće dobiju? A onda dolazi do porasta bračnih problema, rastava brakova i brojnih socijalnih, gospodarskih, zdravstvenih i demografskih problema.

Dragi Bog je stvorio čovjeka kao muško i žensko. On zna kako treba živjeti. Nitko ne može načiniti dobar odgojni program, pa niti za očuvanje zdravlja, ako je protivan nekoj od Deset Božjih zapovijedi.

Kroz brak kojega blagoslovi dragi Bog, a koji je za cijeli život, muž i žena imaju priliku u ljubavi surađivati s Bogom u stvaranju novih ljudi. Oni se trebaju s poštovanjem odnositi prema tom velikom Božjem povjerenju i prema daru plodnosti koji su od njega dobili.

Još donedavno su po školama lagali da Boga nema. To je bio napad na Prvu Božju zapovijed. Međutim, reklamom grijeha kontracepcijskih i abortivnih sredstava i postupaka, te poticanjem na bludnost također napadaju i druge Božje zapovijedi. Da li će se netko opredijeliti za pohađanje vjeronauka, to je već druga tema. Međutim, mora se naglasiti da školske a niti druge ustanove nemaju pravo raditi niti protiv jedne od Božjih zapovijedi.

Kada se napada bilo koju od njih, onda je to usmjereno protiv interesa svakoga čovjeka, bez obzira koje vjere ili nacije bio. Ne može se biti pametniji od dragoga Boga i činiti dobro napadajući one životne principe koje nam je dao Bog, koji nas je i stvorio!

Na bezbroj primjera se može dokazati da zdravlje čovjeka u velikoj mjeri ovisi o načinu njegovog života. Priroda neke greške jednostavno rečeno ne oprašta.

A, kada se moralni integritet čovjeka i onaj prirodni zdravi stid razore na jednom području, lakše se propadne i na drugom.

Spomenut ću dva konkretna događaja koji su s ovim povezani, a govore vrlo mnogo. Obratila mi se 19 godišnja djevojka s rakom maternice, zaražena Humanim Papiloma Virusom (HPV). Pokušali su ju izliječiti odstranjivanjem dijela cerviksa maternice, tzv. konizacijom, ali se vidjelo da nije dovoljno, pa je naručena na histerektomiju (odstranjenje cijele maternice) da bi joj se spasilo život. Dok je bila u gimnaziji, kaže da im je došla držati predavanje jedna doktorica i poticala ih na upotrebu raznih sredstava protiv rađanja. To ju je ohrabrilu da počme s predbračnim seksualnim životom, pa se zarazila Humanim Papiloma Virusom (HPV-om) i dobila rak.

Za one koji misle da do raka ne bi došlo da se je u spolnim odnosima, koje je imala, upotrebljavalo prezervativ, u tekstu koji slijedi, vidi se da se HPV i razne druge spolne bolesti prenose s prezervativom kao i bez njega. Prezervativ pruža lažnu sigurnost. Institucije i pojedinci koji su ga reklamirali, zapravo su odgovorni za bolesti, smrt i tragedije mnogih ljudi.

Prije par godina bio sam u Latviji i čuo zabrinjavajući podatak od djelatnika televizije. Bili su u jednoj srednjoj školi, razgovarali sa stotinjak učenika, a nitko od njih u životu ne želi ući u brak i imati djecu. Kažu da kod njih u školi postoji tzv. "seksualni odgoj", da su ih naučili provoditi seksualni život uz razna sredstva protiv rađanja, da su se već na to navikli i da ne vide potrebu za brakom. Brak je odgovorost i obveza.

Pitam se gdje je budućnost bilo kojem narodu ako mlade generacije ne žele ostvariti brak i rađati djecu?

Prezervativ nije rješenje!

Novinari koji su godinama napadali Katoličku Crkvu, nedavno su vrlo pogrešno pokušavali interpretirati čak i izjave Sv. Oca Pape. Sigurno je i to bio razlog što je predstavnik Svete Stolice, na 55. sjednici Komisije o statusu žena UN-a, 14. ožujka 2011. u New Yorku između ostalog izjavio: *"Sveta Stolica ni na koji način ne podržava kontracepciju ili upotrebu kondoma, bilo kao mjeru planiranja obitelji, bilo kao dio preventivnih programa HIV-a/AIDS-a, bilo kao školskih programa edukacije o spolnosti."*

Promicatelji prezervativa i sličnih sredstava često ignoriraju argumente koje protiv toga djelovanja iznose bilo Crkva, bilo medicina.

Nikada nitko neće otkriti prezervativ koji čuva od grijeha. A grijeh je, u nekom smislu, AIDS duše. Grijeh je ovdje najveći problem. Zbog njega propada duša.

Kada je napasnik Alessandro predlagao Sv. Mariji Goretti grijeh bludnosti, ona mu nije držala predavanje o spolno prenosivim bolestima, nego mu je odlučno uzviknula: *"Ne, ne, Alessandro, to je grijeh, otići ćeš u pakao!"* Tako je, neposredno prije mučeničke smrti, uspjela uputiti još i krik opomene onima koji se zavaravaju da se može pravilno odgajati zanemarujući postojanje grijeha i njegove posljedice.

Preko prezervativa se ipak prenose i bolesti, pa i one smrtonosne.

Ovom prilikom želim spomenuti da je Centar za kontrolu bolesti SAD-a još koncem osamdesetih godina izjavio, što nikada kasnije nije opovrgnuto: *"... HIV je izoliran iz krvi, sline, suza, mokraće, sjemena, cerebrospinalne tekućine, majčinog mlijeka, te iz tkiva zaraženih ljudi...Koža, naročito kada se ograba, poreže ili oguli, upale kože i druga oštećenja, kao i sluznice oka, nosa, usta, a moguće i dišnog puta (dušnik, bronhi, pluća), trebaju se smatrati kao mogući putevi ulaska virusa."* Ovo je objavljeno u: Morbidity and Mortality Weekly Report, Atlanta-GA, US Dept. of Health, Education and Welfare, 1 April 1988, Vol. 37, No. S-4.

Svake minute u usnoj šupljini se pojavi milijun novih limfocita, a ako je u ustima prisutna upala, onda i deset milijuna. Ako je čovjek zaražen, u limfocitima se nalazi mnoštvo virusa AIDS-a. Često je stomatolog prvi liječnik koji posumnja da netko boluje od AIDS-a kada vidi gnojenje i krvarenja u ustima, bijele naslage i slične promjene.

Čak i zdrava osoba skoro uvijek u ustima ima neke ranice nakon pranja zubi, zbog pokvarenog zuba, gingivitisa ili oštrije hrane, kroz koje virusi još lakše ulaze.

Preko 30 % stanovništva boluje od paradontize (malenog gnojenja oko zubi s otvorenim krvnim žilama), a oko 30 % stanovnika primjećuje krvarenje kod pranja zubi!

Danas znamo da čovjek u krvi i svojim izlučevinama ima u raznim fazama bolesti različite količine virusa. Sigurno da ima i razlike među raznim poljupcima. Ali, iz svega navedenog, jasno je da se ne smije zanemarivati mogućnost zaraze već i nekim poljupcima.

Reklamom prezervativa nisu niti u jednoj zemlji zaustavili postotak zaraženih niti ga smanjili, nego su samo još više ubrzali širenje ove smrtonosne bolesti.

Paralelno s velikim reklamama prezervativa zaraza se je u nekim dijelovima Tropske Afrike toliko proširila da je već zaraženo preko polovine stanovnika mlađe dobi.

Ukraina je zemlja u kojoj se već više od 25 godina možda najagresivnije i najsystematičnije, od svih Europskih zemalja, reklamira prezervativ. Gdje su im rezultati?

Paralelno s takvom "edukacijom", postali su najzaraženijom zemljom u Europi AIDS-om, ali i mnogim drugim zaraznim bolestima. Milijun i pol stanovnika Ukraine danas boluje od tuberkuloze. Mnogi od njih su zaraženi rezistentnim, neizlječivim tipom tuberkuloze. Osim toga, zbog velikog nemorala, B i C hepatitisima, u nekim srednima je kod njih zaraženo već 15 – 17 % stanovništva, a negdje i 40 %.

Očito je da će tako proći i u drugim državama ako se i tamo bude tako odgajalo i živjelo.

I tuberkuloza i B i C hepatitis i većina drugih zaraznih bolesti prenosi se već i samo ljubljnjem! Međutim, organizacije koje žele nametnuti nemoralni odgoj, ovo ne žele dati u javnost.

Zamislamo samo kako bi to izgledalo da dođemo u restoran ili kafić, a konobar nam kaže da se kod njih više ne peru čaše niti pribor za jelo, jer im je netko rekao da se bolesti tako ne mogu prenositi. Zgadilo bi nam se jer znamo da se zaraze preko neopranih čaša i neoprano pribora za jelo ipak prenose. Okrenuli bismo se i otišli. Međutim, činjenica je da se ljubljnjem prenese veća količina bakterija i virusa nego preko neoprene čaše!

Čak ako se i nisu ljubili a imali su spolni odnos s grješnim sredstvom prezervativom, zaražavaju se vrlo često ne samo AIDS-om, nego i raznim drugim bolestima od kojih se može postati neplodnim, a i umrijeti!

Zanimljivo je čuti da je još bivši predsjednik SAD-a George W. Bush, po državnim školama, uz veliku državnu financijski potporu, pokrenuo provođenje tzv. "abstinence only programa", u kojima se ne reklamira prezervativ i slična sredstva, nego se govori o prednosti suzdržanosti do braka i o štetnim posljedicama predbračnog seksualnog života.

Reklama prezervativa je dovela ne samo do lažne sigurnosti da se tako neće prenijeti AIDS, nego je zbog poticaja na nemoralni život dovela do strahovitog razbuktavanja i drugih zaraza.

Tako je danas Humanim Papiloma Virusum (HPV-om) u SAD-u zaražena najmanje trećina mladića i djevojaka koji žive predbračnim seksualnim životom. Taj virus se prenosi preko prezervativa jednako kao i bez njega. Izaziva rak maternice. Oko 99 % žena koje obole od raka maternice, zaražene su tim virusom. Danas u Europi od raka maternice umire više osoba nego što ih umire od AIDS-a.

Američki nacionalni institut za zdravlje je još 1996. god u dokumentu "Consensus Statement on Cervical Cancer" utvrdio da upotreba barijernih metoda kontracepcije u koje spada prezervativ, ne potvrđuje da bi se time sprečavalo širenje HPV-a.

Uz prezervativ se jednako kao i bez njega, prenose sifilis, herpes genitalis, a može se zaraziti i brojnim drugim bolestima, koje mogu izazvati neplodnost, pa i smrt.

Tako npr. Chlamydia Trachomatis izaziva upale u maternici i jajovodima što često rezultira neplodnošću. Nekada zaražena žena ipak zanese, ali dijete zbog zaraze često umre još prije poroda.

Pokušaji kampanja HPV vakcinacija imaju brojne štetne učinke. Jedan od njih je ohrabivanje na grješni život koji može dovesti do svih zaraza, pa ipak i do raka maternice. Osim toga, predbračnim seksualnim životom, ljudi osakaćuju moralne, psihološke i biološke predispozicije za brak. Čak ako brak i ostvare, kakav će to biti brak, što su u brak donijeli?

Usporedba Tajlanda i Filipina

Tajland ima 66, a Filipini 82 milijuna stanovnika. Prva osoba zaražena HIV-om otkrivena je i na Tajlandu i na Filipinima iste, 1984. godine. 1987. god. na Tajlandu je bilo 112 poznatih zaraženih, a na Filipinima 135.

1991. god. Svjetska zdravstvena organizacija (SZO) je prognozirala da će 1999. god. na Tajlandu biti 60 – 80 tisuća zaraženih, a na Filipinima između 80 – 90 tisuća. Iste 1991. god. ministar zdravlja Tajlanda je pokrenuo tzv. program 100 % upotrebe prezervativa. Ova inicijativa je bila široko prihvaćena, i prezervativi su se nudili u supermarketima, barovima, javnim kućama i raznim drugim javnim mjestima.

Slični pritisci su izvršeni i na Filipine, da bi i ta država prihvatila reklame i raspačavanje prezervativa, ali je to spriječeno zbog odlučnog javnog protivljenja Katoličke Crkve. I pogledajmo sada što je uslijedilo kao rezultat. 1999. god. prema izvještaju UNAIDS, na Tajlandu je već bilo 755,000 zaraženih, od čega je već umrlo 65,000, dok je iste godine na Filipinima ukupni broj zaraženih bio 1,005, a umrlo je njih 225.

U kolovozu 2003. godine bilo je već 899,000 poznatih zaraženih na Tajlandu, a od AIDS-a je umrlo već 125,000 ljudi.

Za usporedbu, do rujna 2003. godine, na Filipinima je bilo 1,946 zaraženih, a umrlo ih je 260. Pokazavši se nesposobnim u obuzdavanju širenja AIDS-a, Tajland se sada usmjerio na liječenje oboljelih od AIDS-a. A tko se to na Tajlandu uopće bavi liječenjem oboljelih? Većinu liječilišta vode upravo katolički misionari, Camillian Fathers, iako Tajland u velikoj mjeri očito nije prihvatio pristup sprečavanju AIDS-a odgojem za predbračnu suzdržanost i vjernost u braku kojega zastupa Katolička Crkva.

Reagiralo je i Papinsko Vijeće za obitelj

U razumijevanju problematike i u zauzimanju protiv štetnih programa, vrlo nam pomaže dokument Papinskog Vijeća za obitelj, pod naslovom "Ljudska spolnost: istina i značenje". iz 1995. god.

S obzirom da su se pokušaji zloupotrebe školskog sustava za širenje nemorala pojavili koordinirano u raznim zemljama, a također i povezivanje destruktivnih, antinatalitetnih međunarodnih organizacija s ateističkim protubračnim, feminističkim i protuživotnim strukturama u zemljama žrtvama, u spomenutom Crkvenom dokumentu nalazi se i poglavlje "Metode i ideologije koje treba izbjegavati". Tu između ostalog piše:

"Danas roditelji trebaju pripaziti na načine na koje se nećudoredni odgoj može prenijeti njihovoj djeci različitim metodama, promicanim od skupina sa stajalištima i interesima koji su suprotni kršćanskom ćudoređu. (t.135)

"... ne smije se predstavljati nikakav materijal erotskoga obilježja, bilo pojedinačno bilo skupno". (t. 126.3). Ovo načelo poštivanja djeteta isključuje sve nepripadne oblike umiješanosti.... Glede toga, mogu se, među ostalima, spomenuti slijedeće pogrešne metode spolnoga odgoja: a) bilo kakvi "dramatizirani" prikazi, oponašanja ili "uloge" koje opisuju pitanja genitalnosti ili erotska pitanja; b) stvaranje slika, plakata, modela i slično..."(127.4)

Roditelji ponajprije moraju odbiti sekulariziran i protunatalni spolni odgoj koji Bogu daje rubno mjesto u životu i drži rođenje djeteta prijetnjom, rasprostranjenom preko velikih organizacija i međunarodnih udruženja koja promiču pobačaj, sterilizaciju i kontracepciju. Te organizacije žele nametnuti lažan način života protiv istine ljudske spolnosti. Djelujući na nacionalnoj i krajevnoj razini, ovi organizmi pokušavaju među djecom i mladima pobuditi strah glede "prenapučenosti", kako bi promicali kontracepcijski, tj. "anti-life" (protuživotni) mentalitet. Oni šire lažne pojmove u svezi s tzv. "reprodukcijom zdravljem" i sa "spolnim i reprodukcijom pravom" mladih. (161). Nadalje, neke protunatalne organizacije podupiru one klinike koje, kršeći roditeljska prava, mladima osiguravaju pobačaj i kontracepciju, promičući na taj način promiskuitet i, susljedno tomu, porast trudnoće među djevojkama. "Kako to da gledajući dvijetisućitu godinu ne mislite na mlade? Što im se predlaže? Društvo "stvari" a ne "osoba". Pravo da se slobodno čini sve od najranije dobi, bez kočnica, ali s najvećom mogućom "sigurnošću". Nesebično sebedarje, vlast nad nagonima, smisao za odgovornost, drže se pojmovima vezanim za neko drugo vrijeme." (136)

“U nekim društvima djeluju profesionalna udruženja odgojitelja, savjetnika i terapeuta za spolnost. Budući da se njihov rad nerijetko temelji na nezdravim teorijama koje nemaju znanstvene vrijednosti i koje su zatvorene istinskoj antropologiji, te koje ne raspoznaju pravu vrijednost čistoće, roditelji bi se prema tim udruženjima trebali odnositi s velikim oprezom, bez obzira na to kakvo su službeno priznanje primili, i to posebno kad je njihova točka gledišta u neskladu s naučavanjem Crkve, što je očigledno ne samo u njihovu djelovanju, već i u njihovim izdanjima koja su široko rasprostranjena u različitim zemljama.” (138).

*“Još se jedna zloporaba primjećuje kad se želi pružiti spolni odgoj, tako da se, i crtežima, djecu uči o svim intimnim pojedinostima spolnih odnosa. Danas se to često događa s obrazloženjem da se želi ponuditi odgoj za tzv. “sigurni seks”, posebno u odnosu na širenje SIDA-a (AIDS-a). U tom kontekstu roditelji trebaju također odbiti promicanje takozvanoga “safe sex-a” (sigurnog seksa) ili “safer sex-a” (sigurnijega seksa), **opasne i nečudoredne politike, utemeljene na varljivoj teoriji da prezervativ može pružiti odgovarajuću zaštitu protiv SIDA-e (AIDS-a).** Roditelji trebaju inzistirati na uzdržljivosti izvan braka i na vjernosti u braku kao jedinom pravom i sigurnom odgoju za zaštitu od takve zaraze”. (139).*

Ne kontracepciji i sterilizaciji !

Sv. Otac Papa Pio XI je u Enciklici “Casti Conubii” protiv kontracepcije i protiv sterilizacije napisao: 56. Budući da su neki očito odstupili od kršćanskog, već tamo od početaka predanog i nikada prekinutog kršćanskog učenja, misleći da o tim stvarima treba svečano naviještati drugo učenje, Katolička Crkva kojoj je sam Bog povjerio naučavanje i obranu nepovrijeđene čistoće čudoređa, postavljena usred tih razvalina čudorednosti, kako bi sačuvala netaknutu čistoću ženidbene veze od ove sramotne ljage, u znak svog božanskog poslanja visoko diže svoj glas preko Naših ustiju i ponovno proglašava: Svaka upotreba ženidbe gdje po čovječjem nastojanju biva bračni čin lišen svoje naravne sposobnosti da proizvede život, krši Božji i naravni zakon i oni koji takvo što čine, kaljaju se ljagom teškoga grijeha.

57. Svećenike dakle, koji se bave ispovijedanjem, kao i druge koji djeluju u dušobrižništvu, opominjemo Našim vrhovnim autoritetom kojemu je povjerena briga za sve duše, da ne dopuste da u pogledu tog vrlo važnog Božjeg zakona njima povjereni vjernici budu u zabludi; a još mnogo više, da se i oni sami čuvaju netaknutima od takvih krivih mišljenja i da ih ni na koji način ne opravdavaju.

Ako bi, Bože sačuvaj, neki ispovjednik ili dušobrižnik vodio vjernika koji ima u njega povjerenja, u ove greške ili ih u njima učvršćivao privolom ili krivom šutnjom, neka pripazi na činjenicu da će morati podnijeti strogi račun Bogu, Vrhovnom Sucu, za izdaju svoga svetoga povjerenja i neka se podsjeti riječi Kristovih: “To su slijepi vođe slijepaca: a ako slijepac slijepca vodi, obojica u jamu padnu.” (Mt 15,14)

Sv. Otac Papa Pavao VI je 1968. god. objavio vrlo poznatu Encikliku “Humanae Vitae”. U njoj se između ostalog kaže: “... U okviru zadaće prenošenja života roditeljima, prema tome, nije slobodno postupati samovoljno, kao da bi oni mogli posve samostalno odlučivati o čestitim putovima koje trebaju slijediti; oni, naprotiv, moraju svoj postupak uskladiti sa stvaralačkom Božjom namjerom, izraženom s jedne strane u samoj naravi braka i njegovih čina, a s druge strane u stalnom naučavanju Crkve...” “... Isto tako treba isključiti, kako je crkveno Učiteljstvo to u više navrata izjavilo, izravno obesplođivanje, bilo stalno bilo privremeno, bilo muškaraca, bilo žena. Jednako u predviđanju bračnog čina, u toku njegovog vršenja ili odvijanja njegovih prirodnih posljedica, isključen je svaki zahvat kojemu je svrha, ili put za svrhu, to da se onemogućući rađanje novog života...”

“... Ispravni će se ljudi još bolje moći uvjeriti o osnovanosti crkvenog naučavanja na ovom polju, ako ushtjednu porazmisliti o posljedicama što ih imaju postupci za umjetno reguliranje poroda. Neka u prvom redu ocijene kakav bi se širok i lagan put mogao otvoriti bračnoj nevjeri i općenitom srozavanju čudorednosti. Ne treba mnogo iskustva da se shvati ljudska slabost i da se razumije kako su ljudi – naročito mladi, koji su tako ranjivi u ovom pogledu –

potrebni poticaja da ostanu vjerni moralnom zakonu, i ne smije im se pružiti lagodno sredstvo da krše sam zakon. Moguća je također i bojazan da muževi, koji su se već priviknuli na upotrebu takvih sredstava protiv začeca, najzad zaborave na poštovanje prema ženi, pa da ne vodeći brige oko njezine tjele i duševne ravnoteže, učine ženu pukim oruđem koje služi njihovoj vlastitoj požudi, a ne postupaju s njome kao s družicom koju treba okruživati poštovanjem i ljubavlju.”

Govoreći talijanskom udruženju katoličkih farmaceuta 1994. god. sadašnji Sv. Otac Papa je , naglasivši plemenitu vještinu i tradiciju farmacije, podsjetio na svoj kao i na govore svojih prethodnika – Pija XII i Pavla VI koji se odnose na moralni vid te struke i rekao: *“Ne može se prihvatiti sudjelovanje u napadima protiv života ili integriteta pojedinca, protiv prokreacije ili moralnog i mentalnog zdravlja čovječanstva... Niti se može u savjesti tražiti korist od izdavanja proizvoda koji ponižavaju čovjeka”* (Medicina e Morale 4, 1994., str. 762).

Upravo su kontracepcija i sterilizacija metode protiv prokreacije a one imaju ne samo štetne posljedice za dušu, nego i za tijelo i zajednicu.

Postoji bitna razlika između prirodne metode koja otkriva plodne i neplodne dane žene, u odnosu prema kontracepciji i sterilizaciji, gdje se radi o nedopuštenosti i grijehnosti.

Naime, kontracepcija i sterilizacija razdvajaju povezanost koju je dragi Bog predvidio između specifičnog bračnog čina i začeca. Kod prirodne metode se ta povezanost ne razdvaja, s obzirom da uopće nemaju bračni odnos u plodno vrijeme. A bračni odnos se ne mora imati ako je opravdan razlog da ga se nema. Naravno, seksualni odnos se uopće ne smije imati ako dragi Bog nije blagoslovio taj brak, pa se ljude u takovom odnosu ne smije niti podržavati.

Ne ubijanju !

Božja zapovijed glasi: Ne ubij!

Između rođenog i nerođenog čovjeka, razlika je samo u mjetu boravka. A čovjek je čovjek po onome što ima u sebi, a ne po mjestu gdje se nalazi.

Moramo se zauzimati protiv ubijanja ljudi u svim periodima života, kao i protiv svih drugih grijeha.

Možda ste već vidjeli fotografije ili video snimke nešto krupnije nerođene djece.

Međutim, još uvijek se premalo govori o onoj djeci koja su sitna kao točkice, koja su začeta, ali se još nisu usadila u maternicu.

Kod začeca je tijelo djeteta veličine 0,1 do 0,15 mm, a težina mu je otprilike 0,004 mg

I na tu djecu se odnose Isusove riječi; *“Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednome od ove moje najmanje braće”* (Mt 25,40). Ne smije se niti njih ubijati!

Svjetski poznati fizičar prof. dr. Davora Pavuna je izračunao da se tijelo tek začetog djeteta sastoji od otprilike 10^{14} atoma. To se piše tako, da se jedinici doda 14 nula (100000000000000 atoma).

Tijelo odraslog čovjeka visine 175 centimetara, sadrži otprilike 10^{28} atoma.

Životi djece prije usađivanja - implantacije, najčešće su ugroženi na slijedeće načine:

1. Do začeca i automatskog ubojstvenog učinka, preko sprečavanja usađivanja u maternicu, vrlo često dolazi uz sve vrste tzv. "kontracepcijskih" tableta, uz hormonske flastere, sva hormonska i antihormonska postkoitalna sredstva, implantate i depo injekcije koje je industrija smrti izmislila protiv djece. Na isti način, ubojstveno djeluju i sve vrste spirala, bez obzira na vrstu, također i one koje sadrže hormone ili bakar. Dijete kod svih tih sredstava pogine najčešće dok žena koja to upotrebljava, obično niti ne primijeti da je bila trudna, jer joj menstruacija niti ne izostane.

Sva ova sredstva jako štete i zdravlju onih koji ih uzimaju. Nekoje žene zbog toga i umiru.

2. Dječicu koja se još nisu usadila u maternicu, masovno ubijaju i prilikom raznih postupaka vezanih uz umjetne oplodnje.

U travnju 2012., se na Hrvatskom katoličkom radiju čulo da samo u jednoj takvoj zagrebačkoj klinici, ima 18 tisuća žive smrznute djece. Kasnije sam čuo da ih tamo ima već preko 20 tisuća.

Svaki će poštenu čovjek reći da se ne smije ubijati niti takvu djecu, ali će još reći da se na umjetni način djecu ne smije niti začinjati!

Još i prije toga se čulo da u Hrvatskoj, u frižiderima, žive tisuće smrznute djece. A koliko su ih tek ubili, a da ih nisu ni stavili u frižider, ili pak nakon odležavanja?

Čujemo da diljem svijeta, mnogu djecu, koja su se na umjetni način pojavila, odbacaju na razne načine, s njima izvode smrtonosne eksperimente ili ih izvoze i prodaju na međunarodnom tržištu.

Više nije tajna da dolazi do stvaranja djece i bez oplodnje jajne stanice spermatozoidom, preko umjetnog stvaranja blizanaca, cjepkanjem maljušnog tijela djeteta, u raznim njegovim uzrastima, a i na neke druge umjetne načine.

Čak i oni koji izvode oplodnje u epruveti priznaju u člancima i knjigama koje pišu, da se rodi manje od 5 % tako začete djece.

Zbog neprirodnih uvjeta, ne uspijeva se usaditi, pa umire i najveći broj one djece koju pokušavaju usaditi u maternicu.

3. Mnoga djeca, sitna kao točkice, umiru jer se ne uspijevaju usaditi maternicu, još i zbog upale njene sluznice – endometritisa. Do toga može doći zbog zaraza virusima, bakterijama i gljivicama, a ima i miješanih infekcija.

Nekoje od tih žena čak misle da žive u neplodnom braku, a zapravo često zanesu. Međutim, djeca zbog upaljene sluznice maternice umiru i one trudnoće ne primjećuju, jer nema izostanka menstruacije.

Ovdje se radio o vezi između grijeha na seksualnom planu preko kojeg je došlo do zaraza, sa smrću djeteta.

Nekada se dijete ipak usadi u maternicu, unatoč zaraze, ali umire kasnije, kada već žena primijeti da je trudna, pa misli da se radi o „spontanom“ pobačaju. Ima slučajeva da žena bude nekoliko puta trudna i uvijek pomisli da se, nakon par tjedana ili mjeseci, radilo o „spontanom“ pobačaju. Čak se možda nitko nije sjetio uputiti ju na testiranje, pa ostaje zaražena i gubi vrijeme za odgovarajuće liječenje.

S obzirom da čovjek ima ne samo dušu, nego i tijelo, nije dovoljno samo postići oprostjenje grijeha kroz Sv. Sakrament Krštenja i Sv. Ispovijedi kod svećenika koji ima vlast u Božje Ime raskajanom grješniku otpuštati grijeh. Duša je tada, po zaslugama Isusa Krista, postala opet čistom, ali su u tijelu možda još uvijek preostale zaraze.

Zato treba reći svima koji su imali predbračne ili izvanbračne seksualne kontakte da se trebaju istestirati na brojne bolesti, da bi se, u slučaju potrebe, mogli liječiti. Međutim, ne smije se izvoditi testiranje grješnim načinom. Uvijek postoji rješenje bez grijeha.

Ako se dijete zbog spirale, hormona ili antihormona protiv rađanja ili zbog bilo kojih drugih razloga ne uspije usaditi, pa umre, postavlja se pitanje što se događa s njegovim mrtvim tijelom. Teoretski postoje samo dvije mogućnosti.

Ili čeka da sa slijedećom menstruacijom napusti tijelo majke, ili, što mi izgleda vjerojatnije, tijelo žene, u području maternice, resorbira tijelo mrtvog djeteta koje tada ima već oko stotinu stanica, a veliko je već oko jednog milimetra, a možda i veće. Tada sadrži otprilike 10 na 16 atoma (10^{16}). Opisno taj broj iznosi deset milijuna puta po milijardu atoma.

Radi se o vrlo velikom broju atoma tijela djeteta koji bi se resorpcijom razišli po organizmu majke. A resorpcija tijela djeteta predstavljala bi svojevrsno ljudožderstvo. Nekoji od resorbiranih atoma djeteta će vjerojatno ostati u majčinom organizmu cijeli njen život.

4. U početku trudnoće žena još na sebi ne primjećuje znakove da pod njenim srcem već živi sin ili kćerka. Pogotovo je to slučaj u periodu od začeca pa do izostanka menstruacije. Ipak, moramo poštivati živote i zdravlje i one djece koja su još "skrivena".

Jasno je da se ne smije odstranjivati maternicu ako dolazi u obzir da je u njoj živo dijete. Postoji čitav niz drugih operacija, pa i dijagnostičkih procedura, prije čijeg izvođenja treba biti siguran da u tijelu žene ne postoji živo dijete, da ga se ne bi ubilo niti povrijedilo. Za usporedbu, može se reći da se ne smije rušiti kuću dok dolazi u obzir da je u njoj netko živ.

Ubojstvo nerođenog djeteta dovodi do negativnih posljedica za sve sudionike na nivou duše, u smislu teškoga grijeha. Katolici zbog toga postaju automatski izopćeni iz Katoličke Crkve (kanon 1389). Međutim, događaju se negativne posljedice i za psihičko i fizičko zdravlje sudionika, a i za društvenu zajednicu. Šteti se i sadašnjosti i budućnosti. Od mnoge djece, Bog ima u planu stvaranje novog potomstva, možda i do kraja svijeta.

Kroz stav prema svakom, pa i tek začetom djetetu, vidi se koliko držimo do dragoga Boga koji ga je stvorio. On poznaje svakoga koga je stvorio, svakoga voli, za svakoga je zainteresiran i nikada nikoga neće zaboraviti.

Dragi Bog je svakom čovjeku stvorio dušu s ljubavlju, pa tako i nama. Ako nas ne vole oni od kojih to očekujemo, ipak nas voli dragi Bog. A mi smo dužni voljeti i Boga i druge ljude i sebe. Sv. Matej je zapisao Isusov odgovor kada mu je postavljeno pitanje koja je zapovijed najveća u Zakonu: *«A on mu reče: »Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci.»* Mt 22, 37-40. Ljubav znači poštivanje života čovjeka a ne njegovo ubijanje.

Kako bi netko mogao reći da voli dragoga Boga, ako bi htio ubiti najdragocjenije Božje stvorenje, tek začetog ili starjeg čovjeka!

Sigurno ste i Vi impresionirani velikim prostranstvima, silama, gibanjima i bogatstvom svemira, a također i čudesima mikrokozmosa. Bog je naravno jači od svega što je stvorio. Čovjek se ne bi mogao pojaviti u tom ogromnom hladnom ili vrućem svemiru sam od sebe.

Dragi Bog je samostalno stvorio tek Adama i Evu. Nakon toga, On surađuje s roditeljima u stvaranju novih ljudi i tako im pokazuje veliko povjerenje. Da li su roditelji svjesni velike časti koju im je dragi Bog udijelio?

Ako je do začeca došlo i preko nekog grješnog ponašanja, to znači da je i tom novom čovjeku dragi Bog dao neumrlu dušu, da ga voli i da ima i s njim svoj plan.

Kako bi to izgledalo da se pojavi netko tko kaže da mu pijev slavu ide na živce, pa počne uništavati malene slavu koje koji se u gnijezdima još nisu izlegli? Jako bi ga se kaznilo, jer su kod nas zakonom zaštićeni životi stotina životinja još dok se ne izlegu ili ne okote!

Ne može nitko reći da je nerođeno dijete, bez obzira kakvo bilo, manje vrijedno od životinje koja se još nije izlegla ili okotila!

Nije istina da naš stav prema djetetu koje se još nije rodilo ovisi o tome koliko imamo novaca. Ljubav ne košta ništa. Olučiš se da voliš svako, pa i novo dijete i ljubav se pojavi u trenu.

Dragi Bog ima veliko povjerenje prema ženi. Kada je trudna, svojim tijelom hrani, čuva i njeguje djetesce. Bez obzira na stav oca djeteta ili bilo koga drugoga, ne smije dopustiti ubojstvo.

Svatko od nas se začeo ne samo zahvaljujući dragome Bogu, nego i zato što su se rodili doslovno svi naši krvni pretci do Adama i Eve, a njih su milijarde i milijarde. U sebi nosimo njihove gene. Da se samo netko od njih nije rodio, ne bi niti nas bilo. A u kakvim materijalnim uvjetima se živjelo, rađalo i u bližoj, a pogotovo u dalekoj prošlosti?

Dakle, kroz stav prema nerođenom djetetu pokazuje se koliko se poštuje sve one koji su se za svakoga od nas žrtvovali i voljeli nas i prije i poslije poroda. Nas nisu ubili.

Griješiti se ne smije nikada. Opredjeljenjem za grijeh, čovjek odbija suradnju s Bogom, pokušava reći da je pametniji od dragoga Boga. To ne može biti, nego zbog grijeha postaje nesretan i strahovito propada.

Događa se da netko nekoga nagovara na grijeh, straši ga, ucjenjuje i sl. Onaj tko nas nagovara

na zlo, nije nam prijatelj, ne želi nam dobro. Za čistu savjest i dobre odnose s dragim Bogom, isplati se žrtvovati, pa i trpjeti ako treba. Treba čvrsto odlučiti da se neće sudjelovati u ubojstvu niti u bilo kojem drugom grijehu, te otvoriti dušu dragome Bogu. Bog to prepoznaje i stiže u pomoć da ne bismo sagriješili. Bog je naš Spasitelj! On je svemoguć i jači od svega zla.

Bez obzira na situaciju, uvjete u okolini, na mjesto gdje se dijete nalazi, da li ga želiš ili ne želiš, da li se radi o bolesti majke ili djeteta, nikada ga ne ubij, već ga zavoli i daj mu da živi!

Ne umjetnoj oplodnji !

Zbor za nauk vjere Katoličke Crkve je objavio dokumente “Donum Vitae – Dar života” 1987. i “Dignitas Personae – Dostojanstvo osobe” 2008. godine. U njima se detaljno objašnjava zbog čega su nedopuštene i grješne umjetne metode poput inseminacije, oplodnje u epruveti i td..

Radi se o tome da se ne smije začinjati djecu bez specifičnog bračnog čina roditelja. Osim toga, tamo nemoralnim načinima dolaze do spermatozoida, a čujemo da preko raznih načina povezanih s izvantjelesnim oplodnjama, izvode i masovne grijeh ubijanja male, nerođene djece.

Evo braem jednog kratkog citata iz “Donum Viate”.

“ Stoga dijete ima pravo, kao što je spomenuto, biti plod specifičnog čina bračne ljubavi svojih roditelja, a ima također pravo biti poštivano kao osoba od časa svoga začeća”.

Zaključak

Roditelji s povjerenjem šalju djecu u školu. Škola nema pravo zloupotrijebiti to povjerenje napadajući Božje zapovijedi.

Glavni problemi današnjeg vremena koji su vezani uz ljudsku seksualnost, plodnost i roditeljstvo nisu uzrokovani nepoznavanjem anatomskih i fizioloških detalja, nego su uzrokovani manjkom pobožnosti, stidljivosti i nepridržavanjem moralnih principa.

Život u skladu s Deset Božjih Zapovijedi čuva čovjeka od brojnih bolesti i neprilika i pomaže mu u čuvanju moralnih, psiholoških i bioloških predispozicija za uspješni brak i roditeljstvo.

Zdravlje spolnih organa se mora čuvati. Njega upropaštava predbračni i izvanbračni seksualni život. Činjenica je da ga se ne može sačuvati kontracepcijskim i abortivnim postupcima, nego ga se tako samo uništava.

Maternica također mora biti zdrava. Jasno je da je zdravlje cijele žene upropašteno kada joj je upropaštena maternica. Što je sa zdravljem jednoga naroda kada se tome narodu sistematski uništava zdravlje maternica preko antibaby pilula, spirala i raznih drugih sredstava, preko brojnih spolnih bolesti koje se prenose i preko prezervativa i na slične načine? A, kada se nekome narodu uništi maternice znatnog broja žena, onda se je biološki vrlo oslabilo i taj narod, a dovelo ga se je i pred ponor fizičkog nestanka! Postalo je očito da je ovo postao cilj raznim međunarodnim organizacijama koje financiraju tzv. školski “spolni” odgoj i razne druge štetne projekte u postkomunističkim europskim zemljama i raznim drugim dijelovima svijeta. To nije u interesu ni jednog naroda.

O stavovima, ponašanju i odlukama ministara, raznih drugih državnih službenika, djelatnika u sistemu javnog zdravstva, nastavnog osoblja i brojnih drugih u velikoj mjeri ovisi kakav će život provoditi sadašnji učenici i studenti, kakve će brakove ostvarivati, koliko će imati velikodušnosti prema prihvaćanju djece, pa čak i kako će ih danas – sutra odgajati, ako ih uopće budu dobili. Zlu se treba protiviti, a ne smije ga se prihvaćati i podržavati!

Ja vjerujem u mogućnost suživota u miru ljudi raznih vjera i nacija na ovim prostorima. Međutim, međunacionalni odnosi se kvare nemoralnim odgojem. S jedne strane, osobe koje ne poštuju svoju vlastitu dušu, ne trude se oko vlastite čiste savjesti, izbjegavaju odgovornost,

loše se ponašaju i prema drugima. Osim toga, kada netko provodi nemoralni odgoj, onda oni kojima se obraća, to doživljavaju da njih i njihovo potomstvo netko želi uništiti.

Međutim, odgojem za poštivanje predbračne suzdržanosti, svetosti braka, Božjeg dara plodnosti i dostojanstva začeca, izgrađuje se plemenitost i poštenje u ljudima. A pošteni ljudi su uz mnoge druge prednosti i bolji susjedi. To svatko već od nas zna iz vlastitog iskustva.

Učenici su vrlo dragocjeni. Upravo od njih očekujemo izgradnju bolje budućnosti! Većina stanovnika Hrvatske su krštene duše. I takvi učenici imaju svoj duhovni kršćanski život kojega razvijaju kroz sudjelovanje na Sv. Misama, molitve, slušanje i čitanje Božje Riječi, dobra djela i td. Neki od njih se upravo pripremaju za Sv. Sakrament Potvrde.

Ne smije im se davati štetne sadržaje u udžbenicima, lektirama, časopisima, na internetu, praksama, a niti bilo koje druge nemoralne programe koji bi podržavali grijeh, niti ih uvlačiti u "projekte" ovakve vrste, bez obzira od koga dolazili prijedlozi, pozivi ili preporuke.

Svako poganstvo, umjesto jedinog i pravog Boga, ima lažne "bogove" koje si pokušava kreirati prema vlastitim prohtjevima, ili pak čovjeka želi postaviti na mjesto koje pripada Bogu.

Onaj tko želi osporiti nekome njegovo ljudsko dostojanstvo i zloupotrijebiti ga, na neki način želi sebe proglasiti lažnim "bogom". Tako su postupali brojni diktatori i carevi svijeta kroz povijest, pa do onih nedavnih i današnjih dikatora koji po školama, javnim glasilima, medicini i po drugim područjima žele nametnuti odgoj ili ponašanje u suprotnosti sa zapovijedima i planom jedinog i pravog Boga.

Kako javlja Informativna katolička agencija IKA, Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, mons. dr. Želimir Puljić je 10. IV 2018. istaknuo kako je u ovogodišnjoj korizmenoj poruci papa Franjo upozorio da su vjernici često u „velikoj nevolji jer ih lažni proroci žele zvesti na krivi put”. A takve zavodnike slikovito je opisao da su nalik „šaptačima zmijske” koji se služe emocijama da porobe ljude i vode ih kamo im se prohtije. Uz te „šaptače” Papa govori i o lažnim prorocima koje naziva „šarlatanima” jer „nude brza i jednostavna rješenja, a u svojoj obmani „igraju na kartu ljudske ispraznosti i taštine”, pa prodaju rog za svijeću. Poput „oca laži” (Iv 8, 44), koji oduvijek prikazuje zlo kao dobro i lažno kao istinito, da bi zbunio čovjekovo srce. Zbog toga Papa poziva kršćane neka budu budni i oprezni, kadri razabirati i preispitati sve kako ne bi podlegli obmanama takvih lažnih proroka, podsjetio je predsjednik HBK.

Kroz protekle godine imao sam priliku susretati jedan broj osoba koje su pisale ili kroz "recenziju" podržavale pogrešne sadržaje u školskim knjigama, izvodile nemoralna predavanja, pa i osobe koje su takva predavanja po školama organizirale.

Ima među njima nečeg zajedničkog - tipičnog, kao napr. mutni pogled, emotivna hladnoća, anestetizirana savjest, oholost, drskost, agresivnost, oholost, "usijana glava".

Trebamo se moliti za njihovo pokajanje i prihvaćanje Boga koje je sve nas stvorio. Bog ne želi smrti grješnika, nego da se obrati na pravi put i spasi.

Autor teksta: Dr. med. Antun Lisec

Mobitel: +385-91-571-2856. E-mail: antun.lisec1@gmail.com

IV 2018.